

Kirkonpalwelija

2
2006

Jaksamista työhön

Kirkon työolobarometri 2005 käsittelee yleisellä tasolla kirkon työntekijöiden tilannetta suhteessa muihin palkansaajaryhmiin. Työntekijät kokevat työnsä merkityksellisenä ja hyödyllisenä. Edellytykset oman työn kehittämiseksi ovat lisääntyneet. Esimies työskentelyyn on myös kiinnitetty enemmän huomiota.

Meidän kaikkien myös kirkonpalveluskunnan työ on hyvin itsenäistä näin ainakin, tutkimus osoittaa. Koetaanko kirkonpalveluskunnan työsuhteet turvatuksi esim. kun nyt ollaan runsaassa määrin seurakuntia yhdistämässä. Koulutus mahdollisuudet työntekijöille ovat parantuneet, yhä useampi voi nykyään osallistua kirkon järjestämään koulutukseen. Tutkimuksessa todetaan mm. että ongelmat kasaantuvat helposti samoihin työpaikkoihin.

Tutkimus toteaa edelleen työn ohjauksen toimivan hyvin, valitettavasti asia ei ole näin kirkonpalveluskunnan keskuudessa. Aivan muutamat seurakunnat ovat kokeilu- ja koulutusmielessä antaneet meille mahdollisuuden osallistua työn ohjaukseen. Työolobarometrin tutkimuksessa olisin toivonut työntekijäryhmien sisäistä ja tarkempaa selvitystä. Esim. 2001 ja 2003 työolobarometriä vertaillaessa kirkonpalveluskunnalla oli monet asiat jopa huonontuneet.

Miten viesti kulkee työpaikalla. Millaisia päätöksiä ollaan valmistelemassa, saatko tilaisuuksista tietoa ajoissa vai ovatko ne vielä kyselyssä. Onko sinulla mahdollisuus tutustua alasi ammattilehtiin, tuleeko niitä edes seurakuntaasi, onko sinulla tietoa koulutustarjonnasta ym., välitetäänkö viestiä joksikaiselle?

Tässä muutamia ajatuksia työtämme, joita käsittelemme opinto- ja koulutuspäivillämme Naantalissa. Tiedottaminen/sisäinen viestintä, onko sitä meille asti.

Palkkausjärjestelmän uudistaminen etenee ottaen lisäaikaa ensi kevääseen asti. Meitä kaikkia kiin-

Seppo Pyykkönen
Puheenjohtaja
Kirkonpalvelijat ry

nostaa sen toteutumismahdollisuudet sitten aikoinaan, onhan sen eteen tehty jo hyvin paljon!

Aikaisemmin mainitsemien seurakuntien yhdistämisprosessit ovat meille monille varmaankin tuttuja, onko henkilöstön edustajat otettu mukaan suunnitteluprosesseihin, näen sen välttämättömänä, ei pelkästään hallinnon edustajien voimin ja näkökannoin. Miten käy kirkonpalveluskunnan?

Tutustumiskohteeksi meille ovat toimikunnan henkilöt saaneet järjestelyä varmaankin ikimuistoisen retken Kultarannan viherkeitaalle. Naantalissa tavataan.

Hyvää ja virkistävää kesää kaikille ja ikimuistoisia lomahetkiä.

Seppo Pyykkönen

*Tietoa
kirkonpalvelustyöstä.
Kirkonpalvelijoiden
koulutuksesta
ja edunvalvonnasta.*

Kirkonpalvelijat ry

Seppo Pyykkönen, puheenjohtaja
GSM 040 526 1871
Kari Hartikainen, sihteeri
Puh./Fax (017) 281 1697
GSM 050 520 7003
www.kirkonpalvelijat.fi

Kansikuva:
Minna Komulainen, Turku.

Naantaliin virkistymään

Juhannuksen jälkeen kokoonnumme ylelliseen, kainsainvälisen tason Naantalin kylpylään. Tarjoamme sinulle virkistävät ja voimia antavat opinto- ja koulutuspäivät. Samalla voit tutustua kylpylään ja sen ravintoloiden antimisiin.

Kylpylän kaunis ympäristö ja merellinen Naantalin kaupunki tar-

joavat lukuisia tutustumisen arvoisia nähtävyyksiä.

Tällä hetkellä opinto- ja koulutuspäivillemme on ilmoittautunut reilut 200 henkilöä.

Kesäisin terveisin

Kari Hartikainen

Arvoisat Kirkonpalvelijat

Olen iloinen saadessani toivottaa kirkonpalvelijat eri puolilta maamme tervetulleeksi arkkihiippakuntaan ja yhteen sen keskuspaikoista Naantaliin. Naantali on vanha kirkollinen keskus erityisesti sen vuoksi, että sen upea kirkko on ollut keskiajalla Birgittalaisluostarin osa ja sellaisena yksi maamme hengellisistä keskuksista. Yhä edelleen se kantaa birgittalaisisarten muistoa.

Maamme lounaiskolkka on muutoinkin vanhan kristillisen viljelyn aluetta. Siksi juuri täällä on paljon vanhoja keskiaikaisia kirkkoja, jotka tarjoavat kirkon työntekijöille, myös kirkonpalvelijoille, sekä hienot että samalla vaativat tilat.

Vaativuus kirkonpalvelijain työssä on muullakin tavoin viime aikoina lisääntynyt, en tarkoita vain sitä, että nykyään halutaan, että seura-

kunnan tilat, kirkot, seurakuntasaliit ja hautausmaat ovat moitteettomassa, kauniissa kunnossa ja hyvin hoidettuja. Yhä useampi seurakuntalainen odottaa, että kirkon tiloissa toimivat henkilöt olisivat niitä, joiden kanssa voi kohdata sekä ilossa että surussa. Kirkonpalvelijainkin ymmärrämme yhä enemmän hengellisen työn tekijöiksi. Heiltäkin odotetaan kuuntelemisen taitoa ja halua, mutta etenkin sitä, että heidän kauttaan jotakin kirkon viestistä ihmisille voisi välittyä. Sen, joka hartaudella hoitaa tehtävänsä kirkon kaunistukseksi tai muiden tilojen hoitamiseksi viestittää jo työllään vastuullisuutta Jumalan ja hänen seurakuntansa palvelijana.

Ihmisten odotusten paineessa me kaikki kirkon työntekijät joudumme tunnustamaan kovin usein osaamattomuutemme ja paina-

maan päämme rukoukseen. Jokaisen meidän työllämme on varmasti siunaus kun sitä hoidetaan ruokailten Jumalalta uskoa, toivoa ja rakkautta.

Naantalin kirkolliseen perinteesen liittyvät Pyhän Birgitan monet muistot. Tunnetuin niistä lie neekin se rukous, jonka alkuperä on häneltä. Se voisi olla jokaisen kirkon työntekijän oma voimanlähde: "Herra, osoita minulle tie ja tee minut halukkaaksi kulkemaan sitä".

Toivotan kaikille kesäpäivien osanottajille antoisia ja siunausrikkaita päiviä vanhojen perinteiden muiston ja nykypäivän työn haasteiden äärellä. Jumala teitä kaikkia siunatkoon.

Jukka Paarma
Turun ja Suomen arkkipiispa

Vuoden 2006 Kirkonpalvelijoiden opinto- ja koulutuspäivät lähestyvät

Varsinais-Suomen juhlatoimikunta on vuoden aikana kokoontunut useasti eri seurakuntien tiloissa valmistelemaan tapahtumaa.

Olemme muun muassa valmistaneet kotiin viemiseksi Taito Ahon opastuksella "koteja kodittomille karpäsille" sekä "katumuskukkia", sillä joukossamme on taitavia ja osaavia puuhanaisia sekä -miehiä, joilla kädentaito on tallella. Olemme myös saaneet kokea yhdessä tekemisen riemua. Valmisteluista olemme todenneet, että yksin meistä kukaan ei olisi tähän pystynyt, joukkovoima on ollut kantava tekijä, tämä kannattaa meidän kaik-

kien muistaa omilla työpaikoillamme, erityisesti kun saamme uusia ammattiliittoon kuulumattomia työtovereita, heidän ohjaamisensa SVTL:n ja Kirkonpalvelijoihin on meidän kaikkien etu.

Nähdään Naantalissa
Päivi Kylä-Heiko

Länsi-Suomen murretta opittavaksi:

Paljonko kello on:
– Ei sul tiätenkä kello ol ?

Grillikyljykset ovat valitettavasti loppuneet, mutta sisäfilettä on.

– Meil myyrä vaa oikkia liha. Jos sää tahro fläski men Sitimarketti.

Ihanaa torttua, sinähän olet varsinainen jauhopeukalo.

– Kyl tätä syä, mut ei tää o niin hyvä ku Askaanil.

Anteeksi, olen myöhässä.
– Mää nukusi.

Aviopuolisoni on turkulainen
– Muija on syntyny Tyksis.

Tuolla on joukko ulkomaalaisia turisteja pulassa.

– Noi molotta jottai viarast kiält...
Mennä äkki pois.

Tervetuloa Naantaliin

Kirjoittaessani tätä tervehdystä Naantali valmistautuu alkamassa olevaan matkailusesonkiin. Kaupunki muuttuu kesän tullen leppoisasta pikkukaupungista turisteja tunteksivaan monenlaisten tapahtumien paikaksi. Naantalilaiset ikään kuin lainaavat kotinurkkansa tänne tuleville vieraille. Tulijoitten joukossa olette myös te, arvoisat kirkonpalvelijat. Hyvä niin. Naantaliin on helppo toivottaa tervetulleeksi vierailija. Täällä saa jakaa vieraalleen hyvää mieltä. Toivottavasti tekin saatte kokea virkistystä ja saatte muakkaan voimia tulevia koitoksia varten.

Naantali on kesäkaupunki. Sen saa aikaan kesäiset vetonaulat turismia ajatellen; Meri ja luonto, vanhat puutalot, musiikkijuhlat, Naantalin Kylpylä ja uusimpana tulokas Muumimaailma. Jo yksin noin kaksisataavuotinen kylpyläkulttuuri on tuonut tänne satojatuhansia ihmisiä eri puolilta maailmaa. Oma merkityksensä on Naantalin kirkolla ja sen historialla birgittalaisena luostarikirkkona. Sen ainutlaatuinen ilmapiiri ja idyllinen ympäristö pysäyttää tulijan ja houkuttelee pohtimaan syvällisiä. Naan-

talnin kirkkoa onkin sanottu rukouksen paikaksi. Taustana sille on epäilemättä P.Birgitan toive saada kaikki maailman ihmiset uskomaan Jeesukseen. Luostarielämään liittyi keskeisellä tavalla rukous ja ympäristö, joka houkuttelee siihen. Se on vieläkin aistittavissa kirkkosamme. Naantaliin tultiin jo 1400-luvulla nimenomaan rukoilemaan. Oikeastaan matkailu on tuonut tänne turisteja jo kaupungin syntyajoista asti. Silloin se oli pyhiinvaellusta ja kirkko sen keskus. Siksi tuntuu luonnolliselta, että tähän kaupunkiin kuuluu oman väen lisäksi eri suunnista tulevat matkailijat.

Naantalin kirkko on helppo tunnistaa kuvista. Ehkä juuri siksi siitä on tullut kaupungin symboli. Sen vierellä vasta tajuaa kuinka suuri rakennus se on, eikä ihme, sillä sen kerrotaan olevan yksi suurimmista keskiaikana Suomeen rakennetuista. Kirkossa on hyvä akustiikka ja jumalanpalvelusten ja muiden seurakunnan tilaisuuksien lisäksi sitä kysytään paljon konserttien järjestämispaikaksi. Kirkon palvelusväen asema muodostuu sitäkin tärkeämmäksi. Seurakuntamestarien tehtäväksi muodostuu osal-

taan pitää huolta siitä, että kirkko säilyttää asemansa jumalanpalveluksen ja rukouksen paikkana. Mielestäni Naantalissa on onnistuttu tässä hyvin. Vahtimestarin virka koetaan evankeliumin palveluksen viraksi unohtamatta siihen kohdittavia käytännön vaatimuksia. Paikoista pidetään huolta ja vieraat otetaan sydämellisesti vastaan. Myös siksi on luontevaa toivottaa teidät kaikki tervetulleiksi kesällä Naantaliin.

Jyrki Rautiainen
Kirkkoherra
Naantalin seurakunta

Mariantyttärien kodissa

Sinikaapuiset Mariantyttäret ovat jo 30 vuoden ajan näkyneet Naantalin katukuvassa ja tulleet hyvin monille henkilökohtaisestikin tutuiksi. Luterilaiset Mariantyttäret ovat valinneet elämäntavakseen luostarielämän maailman keskellä. Heidän Maria-kotinsa ei kuitenkaan ole luostari vaan avoin rukouskoti, jossa eletään yksinkertaista, rukouksen ja työn täyttämää elämää luottamuksen varassa.

Sisar Janina ja sisar Elisabet ovat ainoat Maria-perheen jäsenet Suomessa, mutta Ruotsissa ja Tanskassa heitä on kuutisenkymmentä. Evankelisluterilainen sisarkunta Mariadötrarna av den Evangeliska Mariavägen, Evankelisen Mariatien Mariantyttäret, syntyi Ruotsissa noin 60 vuotta sitten. Järjestön pääpaikka on Valbyn kylä lähellä Enköpingiä. Mariantyttäret ovat sitoutuneet naimattomuuteen, kuuliaisuuteen, rukouksen ja työn täyttämään yksinkertaiseen elämään.

Kenelläkään sisarista ei ole henkilökohtaista omaisuutta eikä säännöllisiä tuloja. Vaikka heidän elämänsä on yksinkertaista ja vaatimatonta, ankeata se ei ole. Ilon aiheita on paljon ja kaikesta suoriudutaan luottamuksen varassa. Maria-kodit ovat vierailijoille avoimia

koteja. – Olemme aitoja ja rehellisiä ja kodissamme myös vieraamme kokevat olonsa vapauttavaksi. Kun on hauskaa, nauramme ja jos jollakulla on itkun aiheita, sitten itketään.

Ykseys ja rauha vakituiset rukousaiheet

Hiljentyminen ja rukous kuuluvat olennaisesti Mariantyttärien arkeen ja juhlaan. Rukoushetki on aamulla ja päivällä, vesper illalla. Esirukousaiheita on paljon ja heistä, jotka jo ovat päässeet taivaaseen, kiitetään. Hengelliset keskustelut kävijöiden kanssa päätetään aina rukoukseen. Lauantaisin rukoillaan kaikkien Suomen pappien puolesta ja erikseen Naantalin kottiseurakunnan työntekijöiden puolesta.

– Rukouksessa on joka päivä eri aihe muuten, mutta ykseyden puolesta ja rauhan puolesta rukoilemme jatkuvasti joka toinen päivä.

Mariantyttärien tunnuslause on ”Jumala puhuu, kun ihminen kuuntelee. Jumala toimii, kun ihminen tottelee.”

– Siihen perustuu kaikki, se on meidän koko elämämme perusta, sisaret sanovat.

Kuuliainen Maria hengellinen äiti

Luterilaisten Mariantyttärien elämänasenteen esikuvana on Jeesuksen äiti. Nuori Maria vastasi enkelin välittämään viestiin ilman epäröintiä ”kyllä.” Hän oli kuuliainen ja uskollinen loppuun asti. Eikä Maria väistänyt kärsimystä, hän seisoi poikansa ristin alla.

– Herran äiti oli kuuliaisuudessaan ehdoton. Meille Mariantyttärille jos ja mutta-sanat ovat niitä, joita yritämme välttää, sisaret sanovat. Marian tie oli pitkä tie. Myös se tie, jonka kulkijat seuraavat Jeesusta ja ovat ottaneet Marian esikuvakseen, on koko elämän mittainen.

Mariantyttärien jokapäiväinen elämä on elämistä uskon ja luottamuksen varassa, mutta se on järkevää ja käytännöllistä elämää, jossa ei ole tilaa haihattelulle. Asiat, jotka pitää hoitaa, hoidetaan hyvin ja ajallaan.

Luostarielämää Mariantyttäret eivät suosittelle kaikille. Kristitty nainen voi toimia Herran työkaluna yhtä hyvin luostarin ulkopuolella, elää hän avioliitossa tai yksin.

Mariantyttäret ovat olleet Naantalissa jo vuodesta 1971 lähtien. Naantalin seurakunnalla on aina ollut tärkeä osa heidän elämässään ja sen työntekijöillä rukouskohteina ja keskustelukumppaneina.

– Ekumeniassa meillä on johtajatuksena, että on tärkeätä tutustua eri kristikuntiin, mutta pidämme samalla selkeästi mielessämme, mihin itse uskomme. Meillä on katolisia ystäviä ja ortodoksiystäviä. Muslimeja rakastamme ihmisinä. Se on tehtävämme, sillä Jumala rakastaa jokaista ihmistä, Mariantyttäret sanovat.

Sisar Elisabet ja sisar Janina rukoilevat ihmisten puolesta.

Juhannus Johannes Kastajan päivä

Juhannus on täällä Suomessa keskikesän herkkä juhla. Lapissa se on yöttömän yön aikaa. Aurinko paistaa matkailijoiden hämmästyksiksi läpi yön. Sitä ihmettä kannattaa tulla katsomaan. Juhannuksen kirkollinen aihe on Johannes Kastaja. Evankelistat piirtivät hänestä selkeän kuvan. Hän syntyy iälliseksi tulleista vanhemmista lupauksen lapsena. Hän on täytetty Pyhällä Hengellä jo äitinsä kohdussa. Isä oli pappi Sakarias ja äiti Elisabet. Hän on äitinsä kautta Jeesukselle serkku ja häntä 6 kuukautta vanhempi. Hänestä tuli tienraivaaja, josta jo profeetta Jesaja oli enustanut. Pyhän Hengen voimalla hän kääntää isien sydämet lastensa puoleen ja tottelemattomat vanhurskusten mielenlaatuun. Hän ei ole saarnoillaan laventamassa ahdasta porttia eikä elämän kaitaa tietä. Hän raivaa ihmisyydamiin tietä Vapahtajalle.

Viiniä ja väkijuomaa hän ei juo, sillä Pyhä Henki ja pullon henki eivät mahdu samaan ihmiseen. Teo-

logiset opintonsa Johannes käy erämaassa. Hänen pukunsa on kamelin karvoista ja ravintona heinäsiikat ja metsähunaja.

Johannes Kastajan julistus on puhdasta, raikasta ja rohkeaa. Saarnat alkavat sanoilla: "Tehkää parannus, sillä taivasten valtakunta on tullut lähelle". Hänen sanomastaan kiinnostutaan. Väki lähtee liikkeelle. Jerusalem, koko Juudea ja kaikki Jordanin ympäristö tulevat kuulolle. Sana vaikutti sekä parantavasti, että pahentavasti. Hän kasvaa ne, jotka tunnustavat syntinsä. Synnin tunto ihmisessä syntyy vain Jumalan sanan ja Pyhän Hengen vaikutuksesta. Fariseuksille tarkoitettu puhe voidaan lukea Matt. 3:7-12. Jumalan "puimatanner" on hänen seurakunnassaan.

Nähdessään Jeesuksen Johannes toteaa opetuslapsilleen: "Katsota Jumalan karitsa, joka pois ottaa maailman synnin". Jeesus saa kasteen Johanneselta. Jeesuksen julkisen toiminnan alettua siirtyvät Johannesen opetuslapset seura-

maan Jeesusta. Tienraivaaja on tehtävänsä tasalla. Hän toteaa: "Hänen tulee kasvaa, mutta minun vähetä".

Myös kuningas Herodes saa kuulla Johannes Kastajan saarnaa. Herodes ei pidä pyhänä omaa eikä veljensä avioliittoa. Johannekselta hän saa selkeän viestin: "Sinulla ei ole lupa pitää veljesi vaimoa". Ohje ei ole hänen keksimänsä, vaan perustuu Jumalan kymmenen käskyn lakiin. Viides käsky sanoo: "Älä tee huorin tai Älä tee aviorikosta". Herodeksen korvat eivät kestä sitä kuulla Hän vangituttaa Johannesen linnansa vankityrmään. Siellä Johannes mestataan Herodeksen rikoskumppanin Herodiaan toivomuksesta – pää siististi vadiille. Kuitenkin Jumalan laki jäi voimaan. Johannesen ruumis tulee haudatuksi opetuslastensa toimesta. Vielä tänäänkin Jumalan: sana on elävä ja voimallinen ja terävämpi kuin mikään kaksiteräinen miekka.

Kalervo Pääkkö
Suntio napapiiriltä

Juhannus

Juhannusta vietetään Suomessa Johannes Kastajan syntymän muistoksi 20.–26. kesäkuuta välisenä lauantaina. Vuoteen 1954 asti juhlaa vietettiin sen alkuperäisenä ajankohtana 24.6.

Johanneksen syntymäpäivä on sijoitettu ajankohtaan kuusi kuukautta ennen joulua. Luukkaan evankeliumin perusteella enkeli, ilmoittaessaan Marialle Jeesuksen syntymästä, kertoi Johannesen äidin Elisabetin olevan kuudennella kuukaudella raskaana (Luuk. 1: 26,36).

Johannes Kastajan päivä tunnetaan jo 300-luvulta sekä kirkon itäisessä että läntisessä perinteessä. Kirkkoisä Augustinus viittasi Johannes Kastajan omaan sanaan: "Hänen (Jeesuksen) on tultava suuremmaksi, minun pienemmäksi" (Joh. 3:30) ja yhdisti sen kesäpäivän ja talvipäivän seisauksiin. Päivät alkavat lyhetä Johanneksen juhlan jälkeen, mutta joulusta, Jeesuksen syntymästä, valo alkaa jälleen lisääntyä.

(Aamenesta Öylättiin; Kirkon ja uskon sanakirja)

Terveisiä kirkosta

- Terveisiä kirkosta, sanoit emäntä kun pääsi tupaan.
- Mistäs se rovasti tänään saarnasi, isäntä kysyi.
- Synnistä taas.
- Ja mitä mieltä oli?
- Tuntui edelleen jyrkästi vastustavan.

Pystyy puhumaan vielä vartin, vaikka ajatus jo katkesikin, vastasi entinen rovasti, kun kysettiin, millainen on hyvä saarnamies.

Uutta ajattelua kouluttautumiseen

NÄYTÄ MITÄ OSAAT!

Osaava ja motivoitunut työntekijä on työnantajalle tärkeä voimavara. Tärkeä motivaation synnyttäjä on se, että työntekijä itse tietää ja tuntee olevansa ammattitaitoinen. Motivaatio syntyy osaamisesta. Motivaatio kohottaa työntekijän itsetuntoa: hän uskaltaa olla oman ammattinsa asiantuntija, tuoda työyhteisössä esiin oman ammattinsa asioita ja kehittää paitsi omaa työtään, myös koko työyhteisöä.

Hyvä työyhteisö ei ole joukko osaavia yksilöitä vaan moniammatillinen tiimi, jossa kukin tietää ja tuntee oman roolinsa ja omat vahvuusalueensa. Tarvitaan myös toisten ammattitaidon ja tehtäväalueiden kunnioitusta sekä ymmärrystä toisten työn lähtökohdista. Motivaatiota syntyy myös siitä, että työyhteisössä työntekijöiden osaaminen tunnustetaan ja tunnustetaan.

Mutta mistä osaaminen syntyy? Osaamista kertyy tietysti kokemuksesta: työvuosista ja toimimisesta erilaisissa tehtävissä ja tilanteissa. Mutta osaamista on myös muikin kuin vain tekeminen. Ja muutkin kuin kokeneet konkarit voivat olla osaavia. Ammatissa tarvitaan ymmärrystä siitä, miksi toimitaan niin kuin on tapana tai mistä ja miten tavat ovat syntyneet. Ymmärrys kehittyä tiedonjyväsistä, joita poimitaan työnteon ohessa – tai siten kouluttautumisen kautta.

Suomessa on vuodesta 1994 lähtien ollut olemassa aikuisten näyttötutkintojärjestelmä. Siinä on tällä hetkellä noin 350 eri tutkintoa työelämän kaikilta eri aloilta. Seura-

kuntien työntekijöillekin on sopivia tutkintoja, jotka sisältävät ammatialalla tarvittavat tiedot ja taidot. Suntuille on oma tutkintonsa, samoin lastenohjaajille sekä koulu-laisten aamu- ja iltapäivätoiminnan ohjaajille. Kiinteistö-, puhtaanapito-, ravitsemus- ja puutarha-aloilta löytyy myös useita sopivia tutkintoja kirkonpalvelijoille. Mutta miksi kouluttautua ja hankkia tutkinto, varsinkin jos on jo ehkä pitkään työskennellyt alalla? Työnantajat voivat myös pohtia, miksi kouluttaa työntekijöitä, ainakaan jos työyhteisössä ei ole tarvetta uusille työntekijöille.

Opiskele mitä tarvitset ja näytä osaamisesi

Näyttötutkinnoissa idea on se, että työssä olevat ammattilaiset voivat suorittaa tutkinnon joustavasti ilman, että heidän tarvitsee turhaan kuluttaa ”koulun penkkiä”. Tutkintotodistus on oiva apuväline, jolla voi saada muut vakuuttuneeksi siitä, että ammattitaitoa löytyy eikä kyse ole vain työntekijän omasta uskosta omiin kykyihinsä.

Näyttötutkinnoissa osaaminen ratkaisee. Sillä ei ole mitään väliä paljonko on opiskellut vai onko olenkaan. Tutkinnot suoritetaan näyttöinä – näyttämällä omaa osaamistaan. Näytöt tapahtuvat pääasiassa oikeissa työtilanteissa ja aidoissa työympäristöissä. Näytöt eivät siis ole vain teoriaa, asioiden opetelemista ulkoa tai kirjallisia tenttejä, vaan pääasiassa työntekoa.

Näyttötutkintojen kehittämiseksi keskeistä on alusta alkaen ollut

kolmikantainen yhteistyö työnantajien, työntekijöiden ja opetusalan edustajien kanssa. Kirkonpalvelijat ry:n edustajat ovat olleet merkittäväällä tavalla mukana tässä toiminnassa. Kolmikantayhteistyöllä saadaan varmuus siitä, että tutkinnoissa vaadittava osaaminen on työelämässä tarpeellista, näyttötutkinnon suorittajan osaaminen on vaadittavalla tasolla ja osaamisen arviointi tapahtuu reilulla tavalla.

Yhdenkin osan voi suorittaa

Mikäli kokonaisen tutkinnon suorittaminen tuntuu liian suurelta urakalta, kannattaa harkita etenemistä pienin askelin.

Aikuisten näyttötutkinnot muodostuvat erillisistä tutkinnoista, jotka voi suorittaa haluamassaan järjestyksessä ja haluamassaan paikassa. Esimerkiksi nykyinen suntion ammattitutkinto muodostuu neljästä osasta, mutta tutkinnosta on mahdollista suorittaa vaikka vain yksi osa tarpeen ja kiinnostuksen mukaan.

Osina suorittaminen antaa työnantajille mahdollisuuden varautua mahdollisiin muutoksiin työtehtävien jakamisessa. Valmistavaa koulutusta voidaan toteuttaa työntekijöiden ”täsmäkouluttamisena” osissa tarpeen mukaan, eikä koko tutkinnon suorittaminen kerralla ole välttämätöntä.

Veroton stipendi tarjolla

Henkilökohtaisena houkuttimena kokonaisen tutkinnon suorittamiseen on Koulutusrahaston myön-

tämä ammattitutkintostipendi. Se on anomuksesta myönnettävä ve-
roton stipendi niille, jotka ovat suorittaneet aikuisten näyttötutkinnon (esim. suntion ammattitutkinto).

Elokuun 2005 alussa tuli muu-
toksia stipendin myöntämisperus-
teisiin ja suuruuteen. Alaikäraja
poistui ja vaatimuksena on nykyi-
sin, että tutkinnon suorittajan pitää
olla alle 64-vuotias. Työhistoriaa
suomalaisen työnantajan palveluk-
sessa edellytetään yhteenlasket-
tuna vähintään 5 vuotta. Stipendin
suuruus on 330 euroa.

Henkilökohtaista palvelua

Näyttöihin tuleville järjestetään
oppilaitoksissa valmistavaa koulu-
tusta, jonka tarkoituksena on an-
taa riittävät eväät, jotta henkilö osaa
näytöissä vaadittavat asiat. Toimin-

nan perustana oleva laki ammatilli-
sesta aikuiskoulutuksesta muuttui
vuodenvaihteessa. Yhtenä keskei-
senä asiana lakiuudistuksessa on
henkilökohtaistaminen. Jo ennen
lakimuutosta oli olemassa määrä-
ys, jonka mukaan jokaiselle ai-
kuisopiskelijalle piti laatia henkilö-
kohtainen opiskeluohjelma. Nyt asia
on entistä selvemmin kirjattu la-
kiin. "Koulutuksen järjestäjä huo-
lehtii näyttötutkintoon ja siihen val-
mistavaan koulutukseen hakeutu-
misen, tutkinnon suorittamisen ja
tarvittavan ammattitaidon hankki-
misen henkilökohtaistamisesta." (L
631/98, 8§)

Koulutukseen tulijoita ei tasapäi-
setä, vaan pyritään toimimaan jo-
kaisen aikuisopiskelijan lähtökoh-
dat huomioiden ja hänen omiin ta-
voitteisiinsa tähdäten. Keskeistä ei
ole se, että jokainen käy tai on

"kurssilla" tietyn ajan, vaan että
jokainen opiskelee niitä asioita joi-
ta ei vielä osaa, jotta pystyy näyttä-
mään oman osaamisensa ja suo-
rittamaan tutkinnon.

Mikäli opiskelu kiinnostaa, ota
rohkeasti yhteyttä johonkin aikuis-
koulutusta antavaan oppilaitokseen:
siellä neuvotaan ja opastetaan hen-
kilökohtaisesti jo koulutukseen ha-
keutumisvaiheessa! Keskustelu
erilaisista tarjolla olevista tutkinnois-
ta sekä kouluttautumisen vaihto-
ehdoista ja mahdollisuuksista —
niin toteutustavan kuin rahoituksen
näkökulmasta — saattaa muuttaa
käsitystäsi siitä, millaista aikuisopis-
kelu nykyisin voi olla.

Jyrki Lumiainen
koulutusvastaava,
ammattitutkinnot
Turun kristillinen opisto

Sisäinen tiedottaminen – jatkuva haaste

Oletko ajan tasalla siitä, mitä
omassa työpaikassasi tapahtuu?
Saatko riittävästi tietoa siitä, mitä
seurakunnassasi muualla kuin
omassa toimipaikassasi tapahtuu?
Löydätkö helposti omaa työpaik-
kaasi koskevan ajantasaisen tiedon?

Jokaisessa työpaikassa yksi kes-
keinen haaste on se, kuinka tieto
kulkee organisaation sisällä. Mo-
nissa tapauksissa tiedonkulussa on
parannettavaa. Ja muuttuvassa
maailmassa, kehittyvän teknologian
keskellä viestinnän kehittäminen on
jatkuva prosessi.

Usein sisäisen tiedottamisen
kehittämisessä on kyse asenne-

muutoksesta. Sisäinen tiedottami-
nen on johtamista ja palvelua, eikä
kummastakaan tule mitään, mikäli
asenne johtamiseen tai toisten pal-
velemiseen ei ole kohdallaan.

Sisäisessä tiedottamisessa työn-
tekijöille kerrotaan, mitä heiltä odo-
tetaan ja mitä heille tarjotaan. Sa-
malla sisäinen tiedottaminen on
myös palvelua, jonka avulla varmis-
tetaan että jokaisella organisaation
jäsenellä on tasapuolinen mahdol-
lisuus osallistua organisaation toi-
mintaan. Näin saadaan aikaan myös
vuorovaikutusta organisaation jä-
senten välillä.

Sisäiseen tiedottamiseen on
monia eri keinoja. Aivan kuten va-

sara ei ole paras työkalu kaikissa
rakennustöissä, ei myöskään sisäi-
seen tiedottamiseen ole olemas-
sa yhtä ja parasta "patenttiratkai-
sua".

Siihen, millaisilla keinoilla työyhtei-
sön sisäistä tiedottamista voisi
kehittää ja millaisia työkaluja siinä
voisi käyttää, palataan tarkemmin
Naantalissa opinto- ja koulutuspäi-
villä 27.6.2006.

Jyrki Lumiainen
viestinnän lehtori
Turun kristillinen opisto

OPINTO- JA KOULUTUSPÄIVÄT

Naantalissa 27.–28.6. 2006

Naantali Spa Hotel, Matkailijantie 2, Naantali

TIISTAI 27.6.2006

- 8.00 Ilmoittautuminen ja tulokahvit**
* Naantali Spa Hotel, Cafe Roma
- 9.30 Kesäpäivien avaus**
* Kokoustila
* Puheenjohtaja Seppo Pyykkönen
* Päivi Kylä-Heiko, juhlatoimik. puh.joht.
* Kirkkoherra Jyrki Rautiainen
* Kaupungin edustaja
Hallintojohtaja Riitta Luotio
- 10.30 Luterilaiset sisaret Marian tyttäret esittelevät yhteisönsä toimintaa**
* Sisaret Elisabet ja Janina
- 11.30 Lounas**
* Paviljonki Ravintola
- 13.00 Tiedottaminen / Sisäinen viestintä**
* Jyrki Lumiainen
Viestinnän lehtori,
Turun kristillinen opisto
- 14.00 Kahvit**
* Cafe Roma
- 15.00 Onnistuuko uusi palkkausjärjestelmä ?**
* Ritva Rasila, toiminnanjohtaja
* Risto Voipio, kirkkoneuvos
- 16.00 Seurakunnat yhdistyvät, väheneekö kirkonpalveluskunta ?**
* Sami Lahtiluoma
Kouluttaja, Kirkon koulutuskeskus
- 17.00 Vuosikokous**
* Naantali Spa Hotel, kokoustila
Mahdollisuus käyttää Kylpylän palveluja
- 20.00 Illallinen**
* Vanha Kaivuhuone, Nunnakatu 7
* Lähtö hotellilta kävellen klo 19.30

KESKIVIIKKO 28.6.2006

- 8.30 Messu**
* Naantalin kirkko
Lähtö hotellilta kävellen klo 8.00
* Saarnaa arkkipiispa Jukka Paarma
* Liturgina khra Jyrki Rautiainen
* Avustaa rovasti Ensio Ruskovuo
Naantalin kirkon esittely
* Ritva Mannelin
* Rovasti Ensio Ruskovuo
- 10.00 Valokuvaus**
* Kirkon sisällä
* Seppele Sankarihautausmaalle
* Pieni pyhiinvaellus seurakuntakeskukseen
Kirkkokahvit
* Seurakuntakeskus, Piispantie 2
- 11.00 Suomen kirkon historia
Kristinuskon tulo Suomeen**
* Seurakuntakeskus, Piispantie 2
* Emeritusprofessori Reijo E. Heinonen
- 12.00 Lounas**
* Paviljonki Ravintola (huoneitten luovutus)
- 13.15 Retki Kultarantaan**
* Linja-autokuljetus, lähtö hotellin edestä
* Puistoalue
* Kasvihuoneet
- 15.00 Kesäpäivien päätös**
* Naantali Spa Hotel, kokoustila
* Seuraavat opinto- ja koulutuspäivät Savonlinnassa 26.–27.6.2007
* Savonlinnan juhlatoimikunnan sihteeri Saira Kostainen
* Puheenjohtaja Seppo Pyykkönen
Lähtökahvit
* Cafe Roma

Kirkonpalvelijat ry:n VUOSIKOKOUS

pidetään 27.6.2006 klo 17.00
Naantali Spa Hotellissa, Matkailijantie 2, Naantali.

Esillä hyväksyttäväksi yhdistyksen uudet säännöt ja sääntömääräiset asiat.

Ikaalisissa 7.2.2006

Kirkonpalvelijat ry:n hallitus
Seppo Pyykkönen puh.johtaja
Kari Hartikainen sihteeri

Ajankohtaista asiaa SVTL: n puheenjohtajalta

Palkkausudistuksen käyttöönoton siirtyminen myöhemmäksi ei varmaan ole uutinen enää kenellekään. Uusi tavoiteajankohta uudistuksen voimaantulolle on 1.5.2007. Uutta tässä on se että valmistelussa pyritään aikaansaamaan kokonaisuus joka sisältää myös työsuorituksen perustuvan henkilökohtaisen palkanosan.

Palkkausjärjestelmän käyttöönotto on niin liitolle kuin jäsenillekin haastava tehtävä. Tässä työssä ovat luottamusmiehemme avainasemassa. Meillä on tulossa ensisyyssynä luottamusmiesvaalit seurakunnissa. Palkkausjärjestelmän käyttöönoton kannalta olisi erittäin tärkeää että mahdollisimman moni luottamusmies, joka oli mukana kun työn vaatavuuden arviointia tehtiin, asettuisi ehdolle luottamusmiesvaalissa ja jatkaisi luottamusmies-tointoa. Näin meillä olisi mahdolli-

simman hyvin asioista perillä oleva luottamusmies joukko kun palkoista päätetään seurakuntatasolla. Tässä yhteydessä kuitenkin sovitaan jotain myös paikallisesti.

Tietenkin tulee myös uusia luottamusmiehiä, mikä on liiton kannalta tosi hyvä asia. Kenenkään ei tarvitse olla huolissaan, sillä liitto on varautunut kouluttamaan kaikki luottamusmiehet, niin uudet kuin vanhatkin uuden palkkausjärjestelmän käyttöönoton varalta. Järjestämme ympäri Suomea koulutus-tilaisuuksia omille luottamusmiehillemme. Näihin tilaisuuksiin ovat myös kaikki jäsenet tervetulleita.

SVTL on pitkin kevättä järjestänyt jäsen ja yleisötilaisuuksia usealla paikkakunnalla. Näissä tilaisuuksissa on keskusteltu niistä voimakkaista muutoksista mitä kirkossa tapahtuu. Seurakunnat yhdistyvät, yhteistyöhankkeita viritellään yli

seurakuntarajojen ja työntekijät ovat muutosten keskellä. Näissä tilaisuuksissa SVTL on toistuvasti esittänyt että haluamme olla mukana työntekijöiden edustajana paikallistasolla kun muutoksia suunnitellaan ja niistä päätetään. Näistä seikoista johtuen SVTL tulee esittämään vetoituksen kirkkohallitukselle, että työntekijäpuolen työmarkkinaedustus otettaisiin mukaan kun muutostapahtumia tulee seurakunnissa.

Yhteiset kesäpäivämme Naantalissa lähestyvät. Toivoisin jälleen näkeväni mahdollisimman monta teistä, hyvät työtoverit. Toivon kaikille hyvää kesää ja rentouttavaa ja lepoa antavaa kesälomaa.

Matti Löppönen
Puheenjohtaja
SVTL

Työsuojelupäällikkö

Jokaisella työpaikalla on henkilö, joka hoitaa työsuojelupäällikön tehtävät. Työnantaja voi hoitaa ne itse. Muussa tapauksessa hänen on nimettävä työsuojelupäällikkö niitä hoitamaan.

Työsuojelupäällikkö on työsuojelun yhteistoimintahenkilö. Hän avustaa työnantajaa ja esimiehiä asioissa, jotka liittyvät työsuojeluasiantuntumuksen hankintaan sekä yhteistyöhön työntekijöiden ja työsuojeluviranomaisten kanssa. Työsuojelupäällikkö huolehtii työsuojelun yhteistoiminnan järjestämisestä ja kehittämisestä. Työsuojelupäälliköllä tulee olla työpaikan olojen edellyttämä pätevyys ja perehtyneisyys työsuoje-

lusäännöksiin. *Valvontalaki edellyttää, että työsuojelupäälliköllä on asianmukaiset edellytykset yhteistoiminta-asioiden käsittelyyn ja yhteistoiminnan järjestämiseen.*

Työsuojeluvaltuutetun ja varavaltuutetun tehtävät

Työsuojeluvaltuutettu on työsuojeluasioissa työpaikan työntekijöiden edustaja. Työsuojeluvaltuutettu perehtyy oma-aloitteisesti työpaikkaansa koskeviin työsuojeluasioihin. Hän osallistuu työpaikan työsuojelutarkastukseen. Lisäksi työsuojeluvaltuutettu kiinnittää edustamiensa työntekijöiden huomiota työn turvallisuutta ja terveellisyttä edistäviin seikkoihin.

Työsuojeluvaltuutetun palvelussuhde voi päättyä tai hän voi erota työ-

suojeluvaltuutetun tehtävästä kesken toimikautensa. Tällöin varavaltuutettu tulee jäljellä olevaksi toimikaudeksi hänen sijaansa työsuojeluvaltuutetuksi.

Työsuojeluvaltuutetulla voi olla tilapäinen este hoitaa tehtäviään. Tällöin varavaltuutettu hoitaa välttämättömät työsuojeluvaltuutetun tehtävät, joita ei voida siirtää odottamaan työsuojeluvaltuutetun esteen päättymistä.

Välttämättömiä työsuojeluvaltuutetun tehtäviä valtuutetun esteen aikana hoitaessaan varavaltuutetulla on työsuojeluvaltuutetun oikeus tiedon saantiin, ajankäyttöön ja ansiomenetysten korvauksiin sekä oikeus keskeyttää vaarallinen työ.

Suntiokokoulutuksessa – enkelin sipaisemana

Suntion ammattitutkinnon ensimmäinen pakollinen tutkinnon osa, jumalanpalvelukset, kirkolliset toimitukset ja seurakunnalliset tilaisuudet, suoritettu hyväksytysti. Mitä jäi ”käteen” ?

*Aina suuntaa kysyn,
tiedän matkan päin*

Suntion ammattitutkinto on näyttötutkinto. Tutkinnon perusteiden mukaan ammattitaitoa on arviotava yksi tutkinnon osa kerrallaan siten, että tutkinnon suorittajan ammattitaitoa verrataan tutkinnon osan ammattitaitovaatimuksiin. Näytöt tapahtuvat joko opiskelijan omalla työpaikalla tai muissa seurakunnissa. Ensimmäisenä suoritettava tutkinnon osa muodostuu useasta eri näytöstä. Jumalanpalvelukset, kaste, avioliittoon vihkiminen, hautaan siunaaminen ja seurakunnalliset tilaisuudet arvioidaan käytännön työn perusteella jokainen erikseen. Muut näytettävät osat kuten symboliikka, kukat, av-välineet, kirkonkellojen soitto, vuorovaikutustaidot ja usein myös asiakasturvallisuus, tulevat arvioiduiksi näissä käytännön työnäytöissä. Sekä sopimukset ja säännöt että ohjaus- ja arviointitaito vaativat jonkin verran kirjallista tuotosta. Kehittävää opiskelijalle on laatia kokonaisuudesta itsearvio. Mahdollisuus aineiston keräämiseen ja dokumentointi jo tutkinnon koulutuksen aikana helpottaa näyttöajan painetta ja opastaa työtoimintavalmiuteen suhteessa ammattitaitovaatimuksiin.

Valitsemani koulutuksen järjestäjän opetussuunnitelma oli tut-

kinnon osan perusteiden mukainen, ehkä jopa laajin saatavilla oleva. Näyttöjen lopullinen järjestäminen jäi hieman yllättäen opiskelijan huteriin käsiin. Oppilaitoksen antama opastus oli selkeä ja kaikki osat kattava. Savolaisella viisaudella delegoitiin näyttöjen järjestäminen opiskelijan tehtäväksi eli siten saatiin opiskelijalle kokemusta ja varmuutta, jotka tulevaisuudessa olisivat hyviä voimavaroja. Eksymisen jälkeen perille löytäminen tuottikin hyvin toimivan näyttösuunnitelman.

Näyttötilanteisiin olisi toivonut laajempaa paneutumista sekä seurakunnan edustajien että oppilaitoksen lähettämän näytönvastaanottajan taholta. Olisi ollut toivottavaa, että vähintään tutkinnon osan tärkeimmän näytön jumalanpalvelusosion näyttöön tulevat vastaanottajat olisivat olleet paikalla jo kirkon ovien avaamisesta alkaen, eli suntion työn alusta. Tämä olisi antanut ryhtiä tilaisuudelle ja näytön suorittaja olisi saanut tuntea olevansa arviotavana. Oma arvostukseni näyttöä kohtaan kärsi näytön vastaanottajien motivaation puutteesta. Näytön vastaanottajan tehtävään ammattitaitoinen suntio olisi kattavan kokonaisnäkemys omaavana pätevin. Näyttötilanteen jännitys laukesi harmin sekaiseen helpotukseen eikä odotettuun ”Heureka! Minä osaan”-tunteeseen. Arviointikeskustelu näytön jälkeen antoi kuitenkin monia uusia oivalluksia ja hyvän kokonaisnäkemys omasta, ilokseni hyväksytystä, suorituksestani.

Enkelit huolehtivat Neitsyt Marian sielusta Lohjan Pyhän Laurin kirkon kalkimaalauksissa 1500-luvulta.

Suntion työtä tehtyänä olen ymmärtänyt, että työn monialaisuus tekee siitä haasteellisen ja mielenkiintoisen. Vaikka minusta joskus tuntuu, että hallitsen kokonaisuuden, tiedän, että uusien asioiden ja työtapojen löytäminen on mahdollista. Siksi kouluttautuminen monin eri tavoin on tärkeää. Työpani ovat työpaikallani opittuja ja seurakunnassamme käyttöön hyväksytyjä. Näyttöni suoritin seurakuntamme tapojen mukaisesti. Käyttämäni oppilaitos suosittelee näyttöjen järjestämistä opiskelijan työpaikalla. Tämä tapa ei ehkä aseta riittävää haastetta näytönsuorittajalle, vaikka näyttöä ei anneta-kaan omassa työpisteessä. Toisaalta virhemahdollisuuksien sekä työosaamisen heikkouksien ja vahvuksien löytyminen näytössä juuri omalla työpaikalla kehittää omaa työosaamista omassa työympäristössä. Koulutuksen yksi tärkeä päämäärä lienee työntekijän kouluttautuminen opiskelun maksavan seurakunnan osaavaksi työntekijäksi. Näytön suurimpana hyötynä koen kuitenkin sen tekemisen merkittävän yhteyden opiskeltuun tietoon.

*Etsijänä pysyn,
kuuntelemaan jään*

Tutkinnon toinen osa, kiinteistöt ja viheralueet, pyörähti käyntiin tutkimalla työyhteisön vaikutusta suntion työn suunnitteluun ja kehittämiseen. Kipeät työyhteisöongelmat ovat todellisia seurakuntien sisällä. Yhteistyöhön perehtyminen tulee avartamaan asiaa omalta osaltaan. Toiminta ja taloussuunnitelma budjetiteineen ovat osa tätä tutkinnon osaa eli ekonomisen kuva kirkon talouden hoidosta on luvasa. Kiinteistöhoitoon perehdytään sekä siivouksen ja kunnossapidon että teknisten piirustusten tulkinnan opettelulla. Jätehuoltoon ja kompostointiin perehdytään ympäristösuojelun ja kestävän kehityk-

sen näkökulmasta. Työturvallisuutta ja työsuojeluakaan ei ole unohtettu. Lähiopetukseen on sisällytetty myös hygieniapassin suoritus ja ensiapu II-kurssin tiedot. Opiskelijan ja työpaikkakouluttajan harteille jää siten melkoinen vaatimus suhteuttaa käytännön kiinteistöhoito teoriaoppeihin. Tässä ylettyä avuksi oppilaitoksen pitkä käsi. Oppilaitos on ottanut tehtäväkseen laatia opiskelijan työ- ja opiskelu- paikkana toimivan seurakunnan kanssa oppimissuunnitelman, jonka avulla seurakunta järjestää opiskelijalle mahdollisuuden tutkinnon osan vaatiman ammattitaidon oppimiseen työpaikalla.

*Saan armoon luottaa yhä,
oon keskeneräinen (virsi 513)*

Kirkonpalvelijan työhön kuuluu turvata omalta osaltaan se, että kirkko pystyy tekemään perustetävänsä kaikissa olosuhteissa. Tutkinnon tärkein anti on paitsi itse suoritus, myös ammatillisen osaamisen nostaminen. Koulutuksen myötä ammatti-identiteetin löytäminen tuo oman työnäyn suhteuttamisen tutkinnon vaatimusten tasolle. Toiminta kirkossa on rakkaudesta kumpuavaa Jumalan luoman elämän varjelemista ja viljelemistä. On armollista saada olla osa tätä toimintaa.

Maija Inkinen
Suntio-opiskelija
Lohjan seurakunta

Seurakuntien Viran- ja Toimihaltijain Liitto SVTL ry

Toimisto:

Asemamiehenkatu 2
00520 HELSINKI
puhelin (09) 2290 0410
faksi (09) 141 362
työttömyyskassa
puh. (09) 2290 0420
www.svttl.fi

Ritva Rasila

toiminnanjohtaja
(09) 2290 0450 /
040-8280 656
ritva.rasila@svttl.fi
hallinto, neuvottelutoiminta

Vuokko Laaksonen

järjestösihteeri
(09) 2290 0431
vuokko.laaksonen@svttl.fi
koulutus- ja järjestöasiat

Anna-Maria Numminen

lakimies
(09) 2290 0440
anna-maria.numminen@svttl.fi
*lainopillinen neuvonta,
eläkeasiat, ort. kirkko*

Hanna Lehtimäki

(työlomalla)

Miikka Autio

lakimies
(09) 2290 0430
miikka.autio@svttl.fi
*lainopillinen neuvonta,
nuoret jäsenet opiskelijat
kristilliset järjestöt*

Sakari Timonen

työmarkkina-asiamies
(09) 2290 0451
sakari.timonen@svttl.fi
*neuvonta ja luottamus-
miesasiat*

Carita Kärkinen

toiminnanjohtajan
sihteeri
(09) 2290 0411
carita.karkinen@svttl.fi

Eija Välimaa

jäsenpalvelusihteeri
(09) 2290 0410
eija.valimaa@svttl.fi

Galina Voloshina

toimistoemäntä
(09) 2290 0413
galina.voloshina@svttl.fi
kurssi-ilmoittautumiset

Seurakuntien Viran- ja Toimihaltijain Työttömyyskassa:

Suosittellemme yhteydenottoa klo 9–11 välisenä aikana.

Maarit Tenlenius

kassanjohtaja
(09) 2290 0420
maarit.tenlenius@svttl.fi

Soile Suanto

kassanhoitaja
(hakijat A-L)
(09) 2290 0421
soile.suanto@svttl.fi

Helena Huovinen

etuuskäsittelijä
(hakijat M-C))
(09) 2290 0422
helena.huovinen@svttl.fi

Kiinteistönhoidon ja siivoustyön mitoitus on muutoksen tilassa

Kiinteistönhoidon ja siivoustyön työmäärämitoituksessa eletään suuren muutoksen aikaa. Perinteinen mitoitus tapahtui kohteita kiertäen, tila tilalta. Jokaisen tilan kalusteaste arvioitiin, kalusteohjelma valittiin, lattiamenetelmä ja taajuus valittiin, muut mahdolliset tilassa tehtävät työt kirjattiin ylös ja huomioitiin varsinaisessa mitoituksen tuloksissa ja työohjeissa. Työ (mitoitus) eteni hitaasti ja oli raskasta. Monet luopuivat systemaattisesta työn mitoittamisesta sen hitauden takia. Lisäksi mitoitus tietojen ajantasallapito oli työlästä. Lisäksi mitoituksen lopputuloksena saatiin vain yksi mahdollinen siivoustaso, työohjeineen, työmääriineen ja kustannuksineen.

Muutoksen tuulet puhaltavat siivouksen ja kiinteistönhoidon suunnittelussa. Yhä useammalla kiinteistönomistajalla on sähköisiä tilarekistereitä, joista voidaan "imuroida" haluttu tieto mitoitusohjelmaan niin, että se laskee halutuilla tasoilla siivoukseen viisi eri vaihtoehtoa, selvittäen eritasojen työmää-

rät, työohjeet ja kustannukset. Kun työ suoritetaan sähköisessä muodossa ja työkalu, jota käytetään on erittäin nopea, työ valmistuu hetkessä. Tosin ennen sähköistä laatutasoa on valittava tilatyypikohtaiset (tsto, wc, porras jne.) laatutasot, haluttaessa rakennustyyppikohtaisesti (virasto, päiväkot, koulu jne.).

Miksi nyt siis saadaan vauhtia suunnitteluun? No siksi, että kiinteistönomistajan koko kiinteistöä voidaan ajaa kerralla viiden vaihtoehdon mitoitusohjelmaan. Mitoituksen eri laatutasojen perustiedot ovat edelleenkin työntutkimukseen perustuvia menetelmäaikastandardeja, ammattityöntekijöiden tekemiä ja työmarkkinajärjestöjen hyväksymiä. Tietenkin joidenkin kohteiden osalta on tapahtunut tilatyypimuutoksia, jotka käydään "tarvittaessa" muuttamassa olosuhteita vastaaviksi. Kohteiden perustieto on yksittäinen tila, jolloin saatu lopputulos on myös tilintarkastajia tyydyttävä. Kohteiden kustannukset voidaan kohdentaa edelleenkin tilakohtaisesti.

Tosin uusi ja asiakkaalle vaihtoehtoja tarjoava malli on myös aiheuttanut ongelmia. Nythän asiakas voi tai joutuu valitsemaan eri laatutasojen mukaan sopivimman vaihtoehdon tai lompakolle sopivimman vaihtoehdon. Valintatilanteessa asiakkaalle on apua siitä, että siivousoalan ammattilainen kertoo eri laatutasojen hyvät ja huonot puolet, sekä opastaa asiakasta valintatilanteessa sopivan vaihtoehdon löytämiseksi.

Uuden työkalun myötä suunnittelijoille avautuu uusia ja vielä arvaamattomia mahdollisuuksia.

Tietoa voidaan hallita uusien menetelmin, joka on piirtänyt taivaanrannalle ihmeellisiä ajatuksia! Joko on mahdollista kehittää superstandardit ylläpidon osa-alueille (siivous, kiinteistöhoito, vahtimestari). Ehkäpä ei vielä

Kehitysterveisin
Pekka Paldanius
suunnittelija
Kimi-Teknia Oy

Tuomiokirkko pelastui täystuholta

Yksi Suomen kulttuurihistoriallisesti arvokkaimmista rakennuksista koki suuria vaurioita, kun Porvoon tuomiokirkon uljas päänukatto rakenteineen paloi räjähdysmäisesti tulipalossa. Palo paljastui tuhopoltoksi.

Uuden Porvoon palon ainekset olivat kasassa, mutta aktiivisten kaupunkilaisten ja Itä-Uudenmaan pelastuslaitoksen palomiesten rivakan toiminnan ansiosta tuli ei levinnyt vanhaan kaupunkiin. Pikku-Kirkko kellota-

puleineen säästy kokonaan. Vanha Porvoon kuin myös Porvoon tuomiokirkko on palanut historian saatossa useita kertoja.

Tällä kertaa näyttävät kirkon mitaamattoman arvokkaat sisätilat säilyneen lähes kokonaisuudessaan. Kattokruunut putosivat alas niiden kannattimien tuhouduttua ullakolla. Mutta välikaton säästymisen romahdukselta säästi myös kirkkosalin tuhoutumiselta. Palossa olisi loppujen lopuksi voinut käydä paljon pahemminkin.

Porvoon tuomiokirkko

Porvoon tuomiokirkko, alunperin Neitsyt Marialle omistettu, on rakennettu 1200–1300-luvuilla. Nykyisen muotonsa harmaakivikirkko sai 1400-luvulla. Kirkko on kärsinyt paloista aikaisemmin vuosina 1508, 1571, 1590 ja 1708. Jatkosodan aikana kirkkoon osui pommi. Kirkosta tuli tuomiokirkko vuonna 1723, kun piispanistuin siirrettiin Viipurista Porvooseen. Kirkkoon mahtuu 750 ihmistä.

Porvoon tuomiokirkko paloi varhain aamulla 29. toukokuuta. Yöllinen tulipalo syttyi kirkon ulkopuolelta. Melko pian palon syyksi paljastui tuhopolttio.

Puukirkkojen “päälly”miehet

Porvoon tuomiokirkon palon jälkeisenä aamuna, meloko aikasin, soitteli känny säkkijärven polokkaa, kun palopäällikkö oli kovasti kiinnostonu, oliko minulla kaikki asiat kirkon palohälytys järjestelmässä reilassa. Tietenkin minä vastuuni tuntevana vastasin että on tieteni, no, p-päällikkö halusi tulla tarkistamaan, sekä aikoi samalla vähän verestää omiakin tietoja kirkon hälyttimistä, ja muustakin asiaan liittyvistä juttuista.

Ensimmäinen kysymys koski hälyttimien lukumäärää ja sijaintia, no ne tieteski löytyivät heti, mutta sitten tuli vähän vaikijampaa kun piti selevittää Inspectan (=määräaikaistarkastus mies) virkamiehen pöytäkirja???

Sitähän ei löytynyt mistään, oli kuulemma lähetetty palolaitokselle ja seurakuntaankin, ja vikojakin oli mukamas syynissä löytynyt.

Julemetun kovan hakemisen jälkeken paperi vihtoinkin löytyi, minä vain en ollut saanut sitä, siis minä, jonka olisi tuo vika pitänyt korjata, tai huolehtia” remontti-Reiska” tekemään korjaus, jos vika olisi ollut vähän visaisempaa laatua.

Asiahan opetti sen, että meidän suntioitten, jotka ovat vastuussa paloilmoitin- ja murtohälytin laitteiden kunnosta, ja huoltotarkastuksista, täytyy itse pyytää, että tarkastuspöytäkirjat lähetetään myös ko. laitteiden toiminnasta vastaaville henkilöille. Tuli vain tuonne

pään harvan peiton alle ajatus, kun jotain vahinkoa sattuu ja tapahtuu, niin syyllisiäkin aletaan kaivamaan esiin välittömästi !!!!!

Joten arvonsa ja kunniansa tuntevat työtoverit, olkaapa huolellisia ja tarkkoja, ettei vaan

Ainakin minulla on joskus tunne, olenko liijankin tarkka paloturvallisuus asioissa, mutta tuo yo.asia opetti kyllä sen, että näissä asioissa petraamisen varaa löytyy.

Palo asioita pohdiskeli vanhan puukirkon ”vartija”

suntio Sulo

Temppelevartija

– Johan nyt on..sanonko mitä, tuhahti suntio Taavetti Mäkäläinen vaimolleen, päiväkahville tullessaan.

– Niin, että mitä, kysyi Hilda Mäkäläinen hieman hädissään ?

– No kun ennen pyhiä paikkoja kunnioitettiin ja kirkkoja varsinkin, mutta nyt pitää pelätä kaiken maailman saatananpalvoja ja muita hulluja. Oikein poliisi kehotti.

– Vai poliisi. Mitä sitä nyt sitten voi tehdä, eihän näille kirkonpolttajille mitään mahda.

– Mutta mahtaa pitäisi. Tässä aletaan koota joukkoja talkoisiin temppelevartioimaan.

– Mistä niitä nyt..?

– No Pääsiäislauantaina kirkkokuorolaiset ja kekrinä mieskuoro-

laiset, Juhannuksen tienoilla lähetyspiiri ja rippikoululaiset reserviksi.

– Mitä ne nyt sitten voisivat tehdä ?

Taavetti Mäkäläisen kahvi oli mennä väärään kurkkuun.

– No soittaa poliisi ja pelotella niitä pois.

– Ennen kuin poliisi on täällä 80 kilometrin päästä, kirkko on jo puoliksi palanut.

– Siinäpä se ! Maailma on mennyt sijoiltaan.

– Onhan siellä vesiposti ja ämpärit.

– Ei niillä paljon tehdä kun asialle vihkiytyneet satanistit saavat päähänsä.

– No mitä pappi sanoi.

– Mitä pappi sanoi ! Pappi sanoi : rukoilkaamme varjelusta ja suojelusta.

– Onhan niitä kirkkoja poltettu kautta aikojen.

– On mutta polttajana on ollut sota tai salama.

– Teepä hyvät eväät kahvin kanssa. Lähden itse ensi yöksi.

– Mitä sinä sieltä komerosta ?

– Haulikon otan. Minun kirkkoani ei polteta !

– Mistä sinä sitä aiot vahtia ?

– Seurustelen vaivaisukon kanssa, se on veteraanimiehiä.

Ilta tummui ja vanha, kunnan suntio otti asemapaikkansa parisaatavuotiaan puukirkkonsa katveesta.

Snap

Opiskele seurakunnan moniosaajaksi!
Hae syvyyttä työhösi!

Suntion ammattitutkinto Turun kristillisessä opistossa

Jo kolme tyytyväistä suntioryhmää on koulutettu. Uusi ryhmä käynnistyy tammi-kuussa 2007. Haku 15.10.2006 mennessä.

Täydennä osaamistasi opiskelemalla työn ohessa ja hanki tutkinto! Tutkinto suoritetaan näyttöinä. Koulutus kestää puolitoista vuotta, tutkinto on mahdollista suorittaa nopeamminkin.

Kysy lisää:
Matti Ahonen, puh. (02) 4123 720,
matti.ahonen@tk-opisto.fi

Turun kristillinen opisto • Lustokatu 7, 20380 Turku
puh. (02) 4123 500 • info.tko@tk-opisto.fi • www.tk-opisto.fi

Herra, Johannes Kastaja astuu keskelle kesäistä juhannusjuhlaamme epäsovinnaisena, täynnä rohkeutta ja totuutta. Kiitos liekistä, jonka sytytit Johanneksen sydämeen. Kiitos, että hän ei etsinyt omaa kunniaansa, vaan antautui valmistamaan tietä Jeesukselle. Herra, Johannes sai maksaa uskollisuudestaan kalliin hinnan. Kiitos hänen rohkeudestaan ja esimerkiksi, jonka hän meille antoi. Anna meillekin alttiutta valmistaa tietä sinulle siellä minne tahdot meidät johdattaa.

Kirkonpalvelija

N:o 2/2006 – 53. vuosikerta

Julkaisija/Tilaukset:

Kirkonpalvelijat r.y. - Kyrkotjänäre r.f.
Puh./Fax: (017) 281 1697
GSM 050 520 7003
E-mail: kirkonpalvelijat@kolumbus.fi
<http://www.kirkonpalvelijat.fi>

Lehden toimitus:

PL 421, 70101 KUOPIO
Toimitussihteeri Kari Hartikainen

Toimituskunta:

Yhdistyksen hallitus

Ilmoitushinnat:

Kokosivu	200 €
1/2 sivua	110 €
1/3 sivua	70 €

Pankit:

Nordea 202718-136346
Sampo Pankki 800015-252706
OP 560005-293207

Paino:

Suomen Graafiset Palvelut Oy
aineisto@graafisetpalvelut.com

Seuraava lehti ilmestyy
syyskuussa 2006.

ISSN 0 355-8258